

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0143 van 12 oktober 2011
in de zaak 2010/0588/A/4/0551

In zake:

■■■■■, wonende te ■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Liesbeth VAN SCHOUBROECK
kantoor houdende te 9200 Dendermonde, Franz Courtensstraat 29

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

■■■■■, wonende te ■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Joris VEREECKEN
kantoor houdende te 9240 Zele, Langestraat 58
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 7 juli 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 17 juni 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zele van 9 maart 2010 onontvankelijk verklaard.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zele van 9 maart 2010 haar rechtskracht herneemt.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft geen aanvullende schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 7 september 2011 toegewezen aan de vierde kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 5 oktober 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Liesbet VAN DE VOORDE die loco advocaat Liesbeth VAN SCHOUBROECK verschijnt voor de verzoekende partij, [REDACTED] die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Joris VEREECKEN die verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

[REDACTED] vraagt met een op 14 oktober 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 19 januari 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 4 februari 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zele een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van 17 garages”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘Dendermonde’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 11 februari 2009 tot en met 12 maart 2009, worden twee bezwaarschriften ingediend, waarvan één door de verzoekende partij.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 24 maart 2009 een voorwaardelijk gunstig advies.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 24 juni 2009 een voorwaardelijk gunstig advies, waarbij hij zich aansluit bij de planologische en ruimtelijke motivering zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zele verleent op 9 maart 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag in overeenstemming is met de planologische bestemming van het gewestplan;

Gelet op de 2 bezwaarschriften van 5 aanpalende burelen;

Overwegende dat de argumenten uit de bezwaarschriften deels kunnen weerlegd worden (zie weerlegging).

Overwegende dat aan het bezwaar i.v.m. de ten onrechte geplaatste afsluiting kan tegemoet gekomen worden door het opleggen van de voorwaarde;

Gelet op de nota;

Overwegende dat de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 16 april 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Na de partijen te hebben gehoord op 8 juni 2010, beslist de verwerende partij op 17 juni 2010 om het beroep onontvankelijk te verklaren en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Overwegende dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen blijkens het attest van aanplakking op 16 maart 2010 werd aangeplakt;

dat de beroepstermijn gelet op de bepalingen van art. 4.7.21 § 3, 3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening aldus liep tot en met donderdag 15 april 2010;

dat het beroep eerst op vrijdag 16 april 2010 en derhalve laattijdig werd ingediend;

dat het beroep niet voldoet aan voornoemd artikel 4.7.21 § 3, 3° zodat het als niet ontvankelijk dient verworpen;

dat de door appellant ingeroepen argumentatie betreffende het niet correct aanplakken van de beslissing niet van die aard is dat zij het overschrijden van de beroepstermijn kan vergoelijken;

dat de bestreden beslissing naast de door appellant aangehaalde weinig nauwkeurige vulgariserende tekst gericht aan de aanvrager, ook de integrale decreetsbepaling betreffende het instellen van beroepen bevatte, zodat bezwaarlijk kan gesteld worden dat appellant niet over de correcte gegevens kon beschikken op het moment van het instellen van het beroep;

dat betreffende het beginmoment van aanplakking het aan appellant was om dit met alle mogelijke middelen te achterhalen;

dat de burgemeester attesteerde dat de aanplakking gebeurde op 16 maart 2010; dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat dit niet het geval was;

dat betreffende de plaats van aanplakking de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in art. 4.7.19 §2 eerste lid enkel het volgende bepaalt : “Op bevel van de bevoegde burgemeester wordt de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft”; dat de aanvrager stelt dat appellant de plek waarlangs werd aangeplakt regelmatig frequenteert, zodat de aanplakking wel kon opgemerkt worden; dat er bijgevolg geen afdoende redenen zijn om te stellen dat de aanplakking niet correct gebeurde;

...

Het beroep ingesteld door mevrouw Liesbeth Van Schoubroeck, advocaat, optredende namens [REDACTED], e.a., zijnde derden, tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 9 maart 2010 waarbij vergunning werd verleend aan [REDACTED], wordt als niet ontvankelijk verworpen.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd met een op 23 juni 2010 ter post aangetekende brief betekend aan de verzoekende partij. Het verzoekschrift tot vernietiging, ingediend met een ter post aangetekende brief van 7 juli 2010, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de aanduiding van de verwerende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij werpt in haar antwoordnota op dat in het verzoekschrift de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen nergens wordt aangeduid als verweerder en derhalve niet voldoet aan de vereisten van artikel 4.8.16, §3, 2^e VCRO, zodat het beroep op grond van artikel 4.8.17, §2 VCRO onontvankelijk moet worden verklaard.

Op de terechtzitting van 5 oktober 2011 doet de verwerende partij afstand van de exceptie.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij en de bevoegdheid van de Raad

Standpunt van de partijen

De verwerende partij werpt in haar antwoordnota op dat de verzoekende partij haar beroep bij de deputatie laattijdig heeft ingediend en zodoende geen rechtsgeldig beroep instelde tegen een voor hem nadelige vergunningsbeslissing, zodat het verzoekschrift onontvankelijk is op grond van artikel 4.8.16, §1, laatste lid VCRO.

De verwerende partij verwijst voorts naar artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO waaruit zou volgen dat de bestreden beslissing geen vergunningsbeslissing is, aangezien de beslissing geen inhoudelijke beoordeling inhoudt van een vergunningsaanvraag. De Raad is volgens de verwerende partij niet bevoegd om te oordelen over de bestreden beslissing.

Op de terechtzitting van 5 oktober 2011 doet de verwerende partij afstand van de exceptie.

D. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij werpt in haar antwoordnota op dat het verzoekschrift tot vernietiging geen omschrijving bevat van geschonden geachte regelgeving.

De enige vermelding van regelgeving, zijnde artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, zou enkel betrekking hebben op de verplichting tot aanplakking bij openbare onderzoeken en niet op de verplichting tot aanplakking van een vergunningsbeslissing.

Bovendien zou er enkel een schending van de verplichting tot aanplakking worden aangevoerd en niet aangevoerd, noch bewezen, dat de bestreden beslissing een schending van enige regelgeving zou inhouden.

De verzoekende partij repliceert in de wederantwoordnota dat de geschonden regelgeving artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2010 betreft. Bij de beoordeling van het al dan niet tijdig zijn van het administratief beroep zou moeten rekening gehouden worden met de al dan niet rechtsgeldige aanplakking van de stedenbouwkundige vergunning.

Beoordeling door de Raad

Overeenkomstig artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO moet een verzoekschrift een omschrijving bevatten van:

- a) de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur,
- b) de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden wordt of worden.

In het verzoekschrift tot vernietiging worden drie grieven aangevoerd.

Er wordt aangevoerd dat de aanplakking, waarbij bedoeld wordt de aanplakking van de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van Zele dd. 9 maart 2010, niet zou hebben plaatsgevonden volgens de wettelijke bepalingen, waarbij verwezen wordt naar artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen.

Daarnaast wordt aangevoerd dat de verzoekende partij niet wist wanneer de aanplakking zou zijn gebeurd en dat er geen enkel bewijs zou zijn van het feit dat de aanplakking gebeurde op 16 maart 2010.

Tenslotte wordt aangevoerd dat de verzoekende partij verkeerd zou zijn ingelicht omtrent de beroepstermijn door de dubbelzinnige tekst daaromtrent in de vergunningsbeslissing zelf.

Onder de eerste grief voert de verzoekende partij een schending aan van artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, en zet uiteen waarom, naar haar

oordeel, deze bepaling werd geschonden. De eerste grief kan derhalve beschouwd worden als een middel in de zin van artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO.

In de tweede grief maakt de verzoekende partij voldoende duidelijk dat een schending wordt aangevoerd van de bepalingen met betrekking tot de aanplakking. Er wordt tevens omschreven waarom de aanplakking en het attest van aanplakking gebrekkig of onregelmatig wordt geacht. De tweede grief kan derhalve beschouwd worden als een middel in de zin van artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO.

In toelichting onder de derde grief maakt de verzoekende partij voldoende duidelijk dat een schending wordt aangevoerd van de bepalingen met betrekking tot de aanplakking. Er wordt aangevoerd dat de aanplakking dubbelzinnige inlichtingen bevat naar beroepstermijn. De derde grief kan derhalve beschouwd worden als een middel in de zin van artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO.

De exceptie is ongegrond.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

De eerste grief van de verzoekende partij luidt:

“ ...

De termijn voor beroep bedraagt dertig dagen vanaf het aanplakken van de vergunning.

De wet bepaalt dat de aanplakking moet gebeuren op het perceel waarop de vergunning betrekking heeft en wel op de schutting tussen het perceel of de toegang tot het perceel en de openbare weg, dat de aanplakking goed zichtbaar moet zijn en bovendien goed leesbaar.

De bekendmaking wordt aangebracht op een schutting, op een muur of op een aan een paal bevestigd bord, op de grens tussen het terrein of de toegang tot het terrein en de openbare weg en evenwijdig met de openbare weg, op ooghoogte en met de tekst gericht naar de openbare weg. De bekendmaking wordt tijdens de hele duur van de aanplakking goed zichtbaar en goed leesbaar gehouden. (artikel 5 Besluit Vlaamse regering 05.05.2010)

De Raad van State heeft geoordeeld dat:

“Wie opkomt tegen een bouwvergunning, er geen belang bij heeft kritiek te leveren op de wijze van aanplakking die niet aan zijn aandacht is ontgaan en die het hem mogelijk heeft gemaakt met kennis van zaken (en tijdig) bezwaar in te dienen”, RvSt. ,nr. 32.720, 12 juni 1992.

A contrario dient de wijze van aanplakking wel degelijk te worden beoordeeld wanneer gebleken is dat de foutieve aanplakking mee de oorzaak is van een beweerdelijk laattijdig beroep.

In casu heeft de aanvrager de vergunning bevestigd aan de poort tussen zijn eigendom en het weggetje waarop – volgens de vergunning – een erfdienstbaarheid zou worden gevestigd om de openbare weg te bereiken.

Tussen het aanplakbord en de openbare weg is een afstand van bijna 35 meter. Het bord is vanaf de straat nauwelijks zichtbaar, en in geen enkel geval leesbaar (zie foto stuk 11 neergelegd bij de deputatie). Er moet bijgevolg geconcludeerd worden dat de aanplakking niet is gebeurd overeenkomstig de wettelijke bepalingen en de burgemeester ten onrechte heeft geattesteerd dat het bord gedurende dertig dagen goed zichtbaar en leesbaar vanaf de openbare weg werd aangeplakt.

“De verklaring van de burgemeester dat het goed werd aangeplakt bewijst enkel dat het werd aangeplakt doch niet dat het correct en regelmatig werd aangeplakt.”
R.v.St. nr. 21.620, 1 december 1980.

Nu de aanplakking niet heeft plaatsgevonden volgens de wettelijke bepalingen is de termijn tot het instellen van het beroep nog niet verstreken. (zelfs nog niet beginnen lopen.

...

In de wederantwoordnota voegt verzoekende partij daaraan toe dat het duidelijk zou zijn dat de geschonden wetsbepaling artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, is.

De verwerende partij repliceert in de antwoordnota dat artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, de plicht tot aanplakking bij openbare onderzoeken betreft.

Beoordeling door de Raad

Met de verwerende partij moet vastgesteld worden dat artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, niet van toepassing is op de aanplakking van vergunningsbeslissingen.

De aanplakking van een vergunning die werd verleend binnen de reguliere procedure wordt geregeld in artikel 4.7.19, §2 VCRO. In deze bepaling, zoals ze gold vóór de wijziging bij decreet van 16 juli 2010, houdende aanpassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en van het decreet van 10 maart 2006 houdende decretale aanpassingen inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid, wordt slechts bepaald dat de aanplakking moet gebeuren “op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft”.

Bijkomend stelt de Raad vast dat de tussenkommende partij in het verzoekschrift tot tussenkomst uiteenzet:

“Zoals blijkt uit de foto’s 1 & 2 is de bekendmaking correct aangebracht, met name op een bord op ooghoogte op de grens tussen de toegang tot het terrein en de openbare weg, in casu de buurtweg welke loopt langsheen de woning van de [REDACTED].

■■■■■ stelt verkeerdelijk voor dat deze bekendmaking voor hem nauwelijks zichtbaar was. Hij maakt dagelijks gebruik van de langs zijn woning gelegen buurtweg, die passeert langsheen zijn garage gelegen achteraan op zijn erf. Het voertuig wordt dagelijks op deze buurtweg geparkeerd. (zie foto 3)”

De verzoekende partij repliceert niet op deze uiteenzetting in de wederantwoordnota. De verzoekende partij stelt enkel dat de plaats van de aanplakking niet zou betwist zijn, verwijzende naar de foto's die de tussenkomende partij toevoegt aan het verzoekschrift tot tussenkomst. Daarmee wordt echter niet tegengesproken dat de aanplakking gebeurde aan de grens met een buurtweg, noch dat het aangeplakte zichtbaar en leesbaar was voor de verzoekende partij. De verzoekende partij maakt het derhalve niet aannemelijk dat de plaats van de aanplakking het hem onmogelijk zou hebben gemaakt om tijdig administratief beroep aan te tekenen.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In een tweede grief stelt de verzoekende partij in essentie dat het attest van aanplakking onregelmatig zou zijn, dat het attest niet ter beschikking was bij het bezoek van haar raadsman aan de gemeentelijke diensten en dat het document dat werd aangeplakt niet de datum van aanplakking vermeldt. De verzoekende partij bedoelt daarmee aan te voeren dat er geen bewijs zou zijn van de eerste dag van aanplakking en dat zij de eerste dag van de aanplakking niet kon kennen.

De verwerende partij repliceert in de antwoordnota in essentie dat het attest van aanplakking en de verklaring op eer van de begunstigde van de vergunning bewijzen dat de aanplakking gebeurde op 16 maart 2010 en dat de laattijdigheid van het beroep van de verzoekende partij het gevolg is van haar eigen onzorgvuldig handelen.

Ook de tussenkomende partij verwijst naar het attest van aanplakking met vermelding dat de aanplakking gebeurde op 16 maart 2010. Ze stelt eveneens dat de verzoekende partij zelf de schuld heeft aan de laattijdigheid van het administratief beroep.

Beoordeling door de Raad

Het beroep tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen moet, op straffe van onontvankelijkheid, worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen. Voor een belanghebbende in de zin van artikel 4.7.21, §3, 3°, zoals de verzoekende partij, gaat die termijn in de dag na de aanplakking.

Volgens artikel 4.7.19, §2 VCRO, zoals ze gold vóór de wijziging bij decreet van 16 juli 2010, houdende aanpassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en van het decreet van 10 maart 2006 houdende decretale aanpassingen inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid, dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan. De burgemeester of zijn gemachtigde attesteert de aanplakking. Het gemeentebestuur dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af te geven. De dag van eerste aanplakking moet uitdrukkelijk worden vermeld (*Parl. St.*, Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181).

Bijgevolg kan een belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt. (Grondwettelijk Hof, 27 januari 2011, nr. 8/2011)

De Raad stelt vast dat in het attest van aanplakking de burgemeester van de gemeente Zele wordt geattesteerd dat de aanplakking gebeurde op 16 maart 2010.

Het feit dat deze datum op het attest handgeschreven is ingevuld, maakt het attest niet onregelmatig.

De verzoekende partij kan derhalve niet gevolgd worden dat het attest van aanplakking onregelmatig zou zijn.

De verzoekende partij toont niet op gefundeerde wijze aan dat zij het gemeentebestuur heeft verzocht tot een gewaarmerkt afschrift van het attest, noch dat zij dat afschrift heeft gevraagd op een voor haar nuttig tijdstip.

De verzoekende partij legt geen begin van bewijs voor van de door haar geschetste feitelijkheden en mondelinge verklaringen door de gemeentelijke diensten.

Nochtans, enkel indien de verzoekende partij op gefundeerde wijze zou aantonen dat zij, en wanneer zij, een afschrift vroeg van het attest van aanplakking, zou de Raad kunnen beoordelen of het de verzoekende partij onmogelijk was om tijdig kennis te nemen van het attest van aanplakking en daarmee van de eerste dag van de aanplakking.

Het tweede middel is ongegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

In een derde grief stelt de verzoekende partij dat zij door de aanplakking verkeerd werd ingelicht omtrent de aanvang van de beroepstermijn. De verzoekende partij is naar haar zeggen een ongeschoolde arbeider die uit de tekst van de vergunning begreep dat de beroepstermijn pas begon te lopen na de termijn van aanplakking.

De verwerende partij repliceert in de antwoordnota dat de aangeplakte vergunning verwoordt dat de vergunning binnen de 10 dagen voor een ononderbroken periode van 30 dagen aanplakt wordt en dat binnen deze termijn van 30 dagen administratief beroep kan worden ingesteld.

Beoordeling door de Raad

De vergunning vermeldt het volgende i.v.m. de aanplakking:

“ ...

Ten laatste 10 dagen na de beslissing van het college 09/03/2010 dient de vergunning volledig te worden aangeplakt op een goed zichtbare plek aan het pand of op het perceel. Dit moet gedurende 30 dagen goed zichtbaar blijven hangen om iedereen in de gelegenheid te stellen beroep aan te tekenen.

Zolang de vergunning niet uithangt gedurende 30 dagen, begint de beroepstermijn niet te lopen en kunnen de uitvoeringswerken niet van start gaan.

...”

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat deze bewoordingen haar hebben doen dwalen naar de aanvang van de beroepstermijn.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld bevat de vergunning tevens de volledige tekst van artikel 4.7.21 VCRO. De verzoekende partij werd bovendien, naar eigen zeggen, bijgestaan door een raadsman “die vertrouwd is met termijnen”.

Het derde middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 12 oktober 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Eddie CLYBOUW

Nathalie DE CLERCQ